

μαχών κατὰ τοῦ θανασίμου ἐχθροῦ τῆς γερμανικῆς φιλοπόλεμος, τοῦ πρώτου Ναπολέοντος, νὰ κηρύξωμεν ὅτι συμμετέχομεν εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ κληρονόμου τῆς πολιτικῆς του; Ἄν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως οὐδένα ἄλλον στοχασμὸν ἔχομεν ἢ πόλεμον, πόλεμον, πόλεμον· πόλεμον μὲ τὴν μάχαιραν, πόλεμον μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματος, μέχρι τοῦ τελευταίου ταλλήρου κατὰ τοῦ περιπλανωμένου τούτου ψεύδους, τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας, κατὰ τούτου τοῦ ἀνηθικοῦ καὶ παρσπόνθου λαοῦ τῶν Γάλλων; Εἶθε νὰ ἐδυνάμεθα ν' ἀπολύωμεν καθ' ἑκάστην στίφην τῶν φοιτητῶν μας εἰς πόλεμον ἢ ἐπικουρίαν, εἶθε νὰ ἐδυνάμεθα νὰ συνεισφέρωμεν καὶ διὰ τῶν σωμάτων, ὡς διὰ τῆς διανοητικῆς ἐνεργείας, διὰ τοῦ λόγου, τῶν συγγραμμάτων, τῶν ὁργανισμῶν, ἐν κερμάτιον εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα. Προσμένει τις παρ' ἑνὸς τάγματος τῆς σωματοφυλακῆς νὰ πιστώσῃ τὴν ἀφοσίωσίν του; Ἔστω, τὸ Βερολίναϊον Πανεπιστήριον, ἐστρατοπεδευμένον ἀπέναντι τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων, εἶναι διὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς συστάσεώς του τὸ πνευματικὸν τάγμα τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ οἴκου τῶν Ὀενσολλέρνων.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀρκούντως εἰρημένα. Μετὰ καρδίας δὲ βρυθύμου χωρίζομεθα, κύριοί μου, τὴν φορὰν τούτην ἀπ' ἀλλήλων. Διακοπαὶ ἐπέρχονται, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ τῶν ἡμετέρων προσφιλῶν συνομιλητῶν οὐδέποτε πλέον θὰ ἐπανέλθωσι. Καὶ ἐκτὸς τῆς μαύρης μαρμαρίνης πλακῶς ἐκ τῶν ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως πολέμων ἐμελλεν ὁ γερμανικὸς πόλεμος ν' ἀπαιτήσῃ καὶ ἄλλο θλιβερόν ὁμοίωμα.

Θὰ νικήσωμεν· οὐχὶ διότι ἔχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δίκαιον, διότι πλεῖστα θλιβερά παραδείγματα παρέχει ἡ ἱστορία, ὅτι τὸ δίκαιον δὲν προστατεύει πάντοτε κατὰ τῆς βίας. Ἀλλὰ θὰ νικήσωμεν, διότι ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὁμοίᾳ φαινομένη δυνάμει ἀντιτάσσομεν κατὰ πολιτικοῦ συστήματος, ὅπερ κατατρώγει ὁ καρκίνος, κατὰ ἔθλους ἠθικῶς ὑπεσκαμμένου, τοῦ ὁποίου τὸ αἷμα παροδικῶς θερμαίνει τὸ φιλόρπαγον καὶ φιλοπόλεμον, σταθερὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ πρόθυμον αὐταπάρνησιν λαοῦ ἀνεγειρομένου μὲ τὴν ἀκατάβλητον ἰσχὺν τῆς νεότητος ὡς νεογνόν, ὅστις ἔχει ἀκράδαντον ἀπόφασιν νὰ προσφέρῃ τὸ αἷμα καὶ τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του.

Καὶ οὕτω ζήτω ὁ γερμανικὸς στρατός! Ζήτω ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας Γουλλιέλμος—Καίσαρ τῶν Γερμανῶν δὲν πρέπει νὰ τὸν ὀνομάζωμεν, καὶ ἴσως πλέον δὲν θὰ τὸ πράξωμεν, ἀφ' οὗτο τὸ ὄνομα Caesar ἐμολύνθη διὰ τοιούτων ἀνοσιουργιῶν ὑπὸ τοῦ οἴκου τῶν Βοναπαρτῶν. Ἀς ἀπορρίψωμεν λοιπὸν ὄνομα λατινικῆς καταγωγῆς, καὶ λαμβάνοντες ἐκ τῆς γερμανικῆς ἀρχαιότητος ὃς ἀνακράξωμεν.

Ζήτω ὁ βασιλεὺς Γουλλιέλμος· ἡγεμὼν (hegemon) τῶν Γερμανῶν!

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ F. E. A.)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΩ.

Ὡς συνέχειαν τῶν ὑπ' ἐμοῦ προεκδοθεισῶν ἐπιγραφῶν τῆς Κω¹⁾, ἐκδίδωμι νῦν καὶ τὰς ἐξῆς τρεῖς, νεωστὶ ἀνακαλυφθείσας, ὧν ἀπόγραφον φιλοτιμίας περιουσίᾳ ἀπέσταλκέ μοι ἐκείθεν ὁ ἀριστος φίλος Δημήτριος Πλατανίστης.

Α'.

ΕΔΟΞΕΤΑΙΒΟΥΛΑΙΚΑΙΤΩΠΑΔΑΜΩΙΔΙΑ
ΓΟΡΑΣΚΛΕΥΧΙΟΤΕΙΠΕΕΠΕΙΔΗΘΗΡΩΝ
ΒΟΥΔΑΣΤΡΑΤΟΥΤΥΡΙΟΣΑΝΗΡΑΓΑΘΟΣ
ΕΣΤΙΠΕΡΙΤΟΝΔΑΜΟΝΤΟΝΚΩΙΩΝΚΑΙ
5 ΕΜΠΑΣΙΤΟΙΣΚΑΙΡΟΙΣΧΡΕΙΑΣΔΙΑΤΕΛΕΙ
ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣΠΑΣΙΚΩΙΟΙΣΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΩΠΑΔΑΜΩΙΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΚΑΙΗ
ΜΕΝΠΡΟΞΕΝΟΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣΤΑΣΚΩΙ
ΩΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΗΜΕΝΔΕΑΥΤΟΙΣΕΣ
10 ΠΛΟΥΝΚΑΙΕΚΠΛΟΥΝΚΑΙΕΜΠΟΛΕΜΩΙ
ΚΑΙΕΝΕΙΡΑΝΑΙΑΣΤΛΕΙΚΑΙΑΣΠΟΝΔΕΙ
ΚΑΙΑΥΤΟΙΣΚΑΙΧΡΗΜΑΣΙΤΟΙ.
ΤΑΙΜΙΣΘΩΣΑΝΤΩΑΝΑΓΡ.
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝΕΣΤΑΝΣΤ.
15ΙΤΟΠΕΡΙΩΤΩΝ

¹⁾ Εδοξε ταῖ βουλαῖ καὶ τῷ δάμῳ. Διαγόρας Κλευχίου εἶπε· ἐπειδὴ Θήρων Βουδαστράτου, Τύριος, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐστὶ περὶ τὸν δάμον τὸν Κώϊον, καὶ ἐμὲ πᾶσι τοῖς καιροῖς χρείας διατελεῖ παρεχόμενος πᾶσι Κώϊοις, δεδόχθαι τῷ δάμῳ ἐπαινεῖσαι τε αὐτὸν καὶ ἡμεν πρόξενον τῆς πόλιος τῆς Κώϊων, καὶ ἐγκόρους· ἡμεν δὲ αὐτοῖς ἐς πλοῦν καὶ ἐκπλοῦν, καὶ ἐμὲ πολέμῳ, καὶ ἐν εἰράνῃ, ἀσπλῆϊ καὶ ἀσπορδεῖ, καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι τοῖς.
ταῖς μισθωσάντων ἀναγρ[άφαι] δὲ τὰν προξενίαν ἐς τὰν στ[άλαρ] τὰν λιθίναν.
15 τὰν ἐν] τ[ῷ] ἐρῶι τῶν [δωδεκα θεῶν].

¹⁾ Ἰδε «Πανδ.» τόμ. ΙΘ', σελ. 41 ἐφ., καὶ Ἐφημ. Ἀρχαιολογ. περιόδ. Β', τευχ. ΙΑ, Νοεμβρ. 1863, σελ. 266, ἀριθ. 249.

Τὸ ψήφισμα τοῦτο, ὅπερ ἔμ' ἀνευρεθὲν ἐνεκτίσθη εἰς τὸ ὑπέρθυρον τοῦ κατὰ τὸν φόρον (ἀγορὰν) τῆς πόλεως οἴκου τοῦ Γεωργίου Θυμανάκη, ἔστι κεχαργμένον ἐπὶ στήλης λίθου λευκοῦ μήκους 0,30, πλάτους 0,35· τὰ δὲ γράμματα τοῖς τῶν μακεδονικῶν χρόνων εἰσὶν ἐοικότα. — Οὐκ οἶδα εἴ ποῦ καὶ ἄλλοι ἀπαντᾷ τὸ ἐν στίχῳ 1 κύριον ὄνομα *Κλεύχιος* (= *Κλεόχιος*, δωρικὴ συναιρέσει· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ γνωστοῦ *Κλέοχος*), ὥς περ καὶ ἐν τῷ στίχῳ 3 *Βουδάστρατος*. Σημειώσεως δ' ἐστὶν ἄξιος ὁ ἐν στίχῳ 13 τύπος τοῦ γ' πληθυντικοῦ προσώπου προστακτικῆς: *Μισθωσάντω*, ἄνευ τοῦ ληκτικοῦ *ν*, ὅς καὶ ἐν ἄλλοις κωσικαῖς καὶ δελφικαῖς ἐπιγραφαῖς ἀπαντᾷ, οἷον παρὰ Ροσσίῳ: *Ἐόντω*, *Θυόντω* (δῖς), *Ἀποδιδόντω*, *Παρεχόντω*²⁾ ἴσως δὲ καὶ τὰ ὑπ' ἐμοῦ πρώην ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιγραφαῖς ἀναπληρωθέντα: *Ζαμισώντω*[ν] καὶ *Μισθωσάντω*[ν], ἄνευ τοῦ *ν* καὶ ἐγέγραπτο³⁾. Ἐπειδὴ μέντοι εὐρῆται ὁ αὐτὸς τύπος καὶ διὰ τοῦ ληκτικοῦ *ν* γεγραμμένος, ὥς: *Ἐπισκευαζόντων*, *Ἐπιμελέσθων*⁴⁾, *Ἀφείσθων*⁵⁾, ὑποληπτέον μοι δοκεῖ, ὅτι ἐξ ιδιώματος τοῦ παρὰ Κῶν καὶ Φωκεῦσι δωρισμοῦ ἀπεδόλλετο ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ *ν* ἀδιαφόρως. — Τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ λελωθμένα ἀνεπλήρωσα οὐκ αὐτογνωμόνως, ἀλλ' ἐξ ἐτέρων δύο ἐπιγραφῶν τῆς νήσου τὴν εἰκασίαν ἀρυσάμενος, ἀφ' ὧν μανθάνομεν ὅτι ὑπῆρχεν αὐτόθι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἱερὸν τῶν Δώδεκα θεῶν, ὃ καὶ μονολεξεῖ *Δωδεκάθεον ἐκαλεῖτο*⁶⁾.

B'.

ΦΙΛΗΡΑΤΟΣ ΑΡΙΣΤΕΪΔΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΤΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΡΟΣΤΑΞΑΝΤΟΣ ΤΟΙΕΡΟΝ ΙΔΡΥΣΑΤΟ

Φιλήρατος Ἀριστεΐδα Βασιλέως Καύνου,
τοῦ Θεοῦ προστάξαντος, τὸ ἱερὸν ἰδρύσατο.

Εὐρῆται παρὰ τὴν τουρκικὴν συνοικίαν *Ποζουνκτά*, κατὰ τὴν τοποθεσίαν *Μαγγανοπήγαδον*, ἐπὶ λίθου λευκοῦ μήκ. 0,32, πλ. 0,60, πάχ. 0,43· τὰ δὲ γράμματα αὐτῆς τοῖς τῶν ὑστέρων μακεδονικῶν εἰκόσι χρόνων. — Ἡ Καῦνος ἦν πόλις παράλιος τῆς Καρίας κατὰ τὴν τῶν Ροδίων περαιάν, ἧς ἡ κτίσις τοιάνδε ἔσχεν ἀρχήν: Μιλήτου (τοῦ τὴν ἐπώνυμον αὐτοῦ πόλιν ἐν τοῖς παραλίοις τῆς κάτω εἴτε μικρᾶς Ἀσίας κτίσαντος) καὶ Κυάνης, ἡ κατ' ἄλλους, Εἰδοθέας, γίγνονται παῖδες δίδυμοι Καῦνος καὶ

Βυβλῖς. Ἡ μὲν οὖν Βυβλῖς τοῦ ἀδελφοῦ ἐρασθεῖσα φράζει αὐτῷ τὸν ἔρωτα· ὁ δὲ τὸ μύσος φεύγων καὶ πλανώμενος φθάνει εἰς Λυκίαν. Κάκεινῃ μὲν τοῦ ἔρωτος ἀποτυχούσα ἀνείλεν ἑαυτὴν, ἡ, κατὰ τὸν μῦθον, μετεβλήθη ὑπὸ τῶν ναίδων εἰς τὴν ὁμώνυμον πηγὴν· ὅθεν εἴρηται καὶ ἡ παροιμία: *Καῦνιος ἔρως*, ἐπὶ τῶν ἀθέσμως ἐρώντων, εἴτε τῶν μὴ κατορθωμένων ἐπιθυμιῶν. Καῦνῳ δὲ ἡ ναῖς Προνόη τοῦ ποταμοῦ ἀναδύσα τὰ τῇ Βυβλίδι συμβάντα λέγει, καὶ πείθει αὐτὸν τὴν βασιλείαν τῆς χώρας λαβεῖν. Γεννᾷ τοίνυν ὁ Καῦνος ἐκ τῆς Προνόης Αἰγιαλὸν, ὅς καὶ τὴν βασιλείαν παραλαβὼν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, ἡθροισε τὸν σποράδην οἰκοῦντα λαόν, καὶ πόλιν ἔκτισεν ἐν τῷ ποταμῷ Κάλβει μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, Καῦνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς ὀνομάσας⁷⁾. Ἡρόδοτος δὲ περὶ τῶν πρώτων τῆς Καύνου οἰκητόρων οὕτω φησὶν: «Οἱ δὲ Καῦνιοι αὐτόχθονες, δοκέειν ἐμοί, εἰσὶ αὐτοὶ μὲν τοι ἐκ Κρήτης φασὶ εἶναι. Προσκεχωρήκασιν δὲ γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος, ἡ οἱ Κᾶρες πρὸς τὸ Καυνικόν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχει ἀτρεκέως διακρίναι· νόμοισι δὲ χρίονται κεχωρισμένοισι πολλὸν τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ Καρῶν⁸⁾. Καὶ Στράβων δὲ ταῦτα λέγει: «Φασὶ δ' αὐτοὺς [τοὺς Καυνίους] ὁμογλώττους μὲν εἶναι τοῖς Καροῖν, ἀφῆχθαι δ' ἐκ Κρήτης, καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίους⁹⁾. Ἦν δὲ ἡ πόλις κατὰ τὴν θερινὴν καὶ μεταπωρινὴν ὥραν δυσάερος διὰ τε τὰ κύματα καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὠρίων καρπῶν. Ὅθεν καὶ Στρατόνικος ὁ κιθαριστής, ἀνὴρ μέγα παρὰ τοῖς πάλοι φημιζόμενος ἐπὶ τῷ χαριεντίζεσθαι οὐχ ἥττον ἢ ἐπὶ τῷ κιθαριδεῖν, ἰδὼν ἐπιμελάνως [ἐκ διορθώσεως τοῦ Κοραῆ ἀντί: ἐπιμελῶς] χλωροὺς τοὺς Καυνίους, τοῦτ' εἶναι ἔφη τὸ τοῦ Ποιητοῦ:

Οἷη περ φύλλων γρεῖη, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν¹⁰⁾

Μεμφομένων δ' αὐτῷ τῶν Καυνίων, ὅτι τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσκωπεν ὡς νοσεράν, ἐτι πλέον ἀστεϊσάμενος: «Ἐγὼ, ἔφη ταύτην θαρσύνειν ἂν λέγειν νοσεράν, ἔπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν!»¹¹⁾. Ἐντεῦθεν ἦν Πρωτογένης ὁ ἐν ζωγράφοις διαδόχτος, οὗ τὰ ἔργα διὰ θαύματος ἤγοντο τοῖς πάλοι, καὶ

⁷⁾ Ὅρα περὶ τοῦ δυστυχοῦς τῶν ἀδελφῶν τούτων ἔρωτος Κόν. Διήγ. Β', παρὰ Φωτίῳ Βιβλιοθ. ρηγ'. — Παρθεν. ἔρωτ. παθημ. ια' — Ἀντων. Λιβερ. Μεταμορφ. λ'. — Ὀδιδ. Μεταμορφ. ΙΧ, 11. — Τῆς δ' αὖ παροιμίας μέμνηται Ἀριστοτ. Ῥητορ. Β', κέ. — Διογεν. Παροιμ. Ε, 71. — Στέφ. Βυζ., Ἠσύχ., Σουῖδ. ἐν λέξ. — Εὐδοκ. εἰς Διον. Περιηγ. ζ. 533.

⁸⁾ Δ, ρεβ'.

⁹⁾ 1Δ', ε'. § 3 Κερ.

¹⁰⁾ ἰλ. Ζ, ζ. 146.

¹¹⁾ Στράβ. αὐτ. — Ὅπως ἔπαιξε, φησὶν ὁ αὐτὸς Γεωγράφος [ΙΓ', α. §. 57], καὶ εἰς τὸ τῆς Ἀσσοῦ ὄνομα, τρωϊκῆς πόλεως ἐρμηνείας καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ λιμένος ἀνάβασιν ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἐχούσης, τὸ δημηρικὸν παρωδήσας.

²⁾ Inscription, græce ined. fasc. III, σελ. 40, 51, 52. — Πρβλ. καὶ fasc. I, σελ. 28, 30, 32.

³⁾ Πανδ. ἐνθ. ἀνωτ., σελ. 43—44, ἐπιγρ. Δ' καὶ Ε'.

⁴⁾ Inscription, αὐτ., σελ. 51.

⁵⁾ Πανδ. αὐτ., ἐπιγρ. Ε.

⁶⁾ Ἰδε Inscription, αὐτ., σελ. 43. — Τῷ αὐτοῦ *Archäologische Aufsätze*, συλλογ. Β', σελ. 392. — Πανδ. αὐτ., σελ. 24, ἐπιγρ. Β' καὶ Γ'.

μάλιστα ὁ ἐν Ῥόδῳ ἀνακείμενος Ἰάλυτος, ἔτεσιν ἑπτά συντελεσθεὶς¹²⁾. Ἐπηρεοῦντο δὲ καὶ τὰ αὐτόθιαν σὺκα¹³⁾, Μέχρι δὲ τίνος διέμεινεν ἡ πόλις αὐτόνομος, καὶ εἰ κατὰ διαδοχὴν ἐξ ἀρχῆς ἐβασιλεύετο, τοῦτο οὐκ ἀπεκάλυψεν ἡμῖν ὁ παμφάγος χρόνος. Τὸ δὲ βέβαιόν ἐστιν, ὅτι τῇ αὐτῇ τοῖς ἄλλαις παραλίαις πόλεσι τῆς Καρίας τύχη ἐχρήσατο κατὰ καιροῦς καὶ αὕτη, ὅτε μὲν ὑπὸ Πέρσαις, ὅτε δ' ὑπ' Ἀθηναίοις, ἄλλοτε δ' ὑπὸ Λακεδαιμονίοις, καὶ πάλιν αὖ ὑπὸ Πέρσαις γενομένη¹⁴⁾. Ἐνῷ δὲ χρόνῳ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐστρατεύετο, κατεῖχεν αὐτὴν μετὰ καὶ ἄλλων τῆς Καρίας πόλεων Ὀροντοβάτης ὁ Πέρσης, ὃν μάχῃ μεγάλη νικήσαντες Πτολεμαῖος καὶ Ἀσάνδρος οἱ Ἀλεξάνδρου στρατηγοὶ ἐκείθεν ἐξέβαλον¹⁵⁾. Μετὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Καρίας ἄρχειν Κάσανδρος ἐπετάχθη¹⁶⁾. Ἐπειτα μέντοι Ἀσάνδρῳ ὑπ' Ἀντιπάτρου ἐδόθη¹⁷⁾, (ἴσως μετὰ τὸ ἀναρρῆσθαι τὸν Κάσανδρον ἐπὶ τὸν τῆς Μακεδονίας θρόνον). Ἄτταλος δὲ ὁ τῆς κατ' Ἀντιπάτρου στάσεως ἐν τοῖς πρώτοις ταττόμενος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἐπιθέσθαι Κνίδῳ καὶ Κώνῳ καὶ Ῥοδίοις ἐπιχειρήσαντες, ὑπὸ Ῥοδίων καρτερῶς ἀπεκρούσθησαν, Δημαράτου ναυαρχοῦντος αὐτοῖς¹⁸⁾. Ἀντιόχου δ' αὖ τοῦ μεγάλου εἰς πόλεμον καταστάντος Ῥωμαίοις, Λυκίαν τε καὶ Καρίαν ἡ τῶν Ῥωμαίων βουλὴ ὑποτελεῖς εἶναι Ῥοδίοις ἔδωκεν¹⁹⁾. Οἱ μέντοι Καύνιοι ἀποστάντες τῶν Ῥοδίων καὶ τῶν Ῥωμαίων κριθέντες ἀπελήφθησαν πάλιν· τότε δὴ καὶ Ἀπολλωνίῳ τῷ Μόλωνι ὁ κατὰ Καυνίων συνετέτακτο λόγος²⁰⁾. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων πάλιν ἀφείθησαν²¹⁾. Μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ Πομπηίου ἦτταν Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος βασιλείας τοῦ Πόντου, καὶ τὴν αὐτοῦ τελευτήν (63 π. Χ.), Ῥωμαῖοι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καταλύσαντες, ἄλλας τε πολλὰς ὑπηγάγοντο ἀσιάτιδας ἐπικρατίας καὶ δὴ καὶ τὴν Καρίαν, ὑπηκόους εἶναι σφίσιν²²⁾.

Ἀσάνδρῳ¹²⁾, ὡς κεν θάσσαν ἐλεύθερον πείραθ' ἔχαι [Ἰλ. Ζ, σ. 143].

Περὶ πλείστων δὲ ἄλλων εὐτραπέλων λόγων τοῦ Στρατονίκου βλέπε Ἀθήναιον ἐν Δαιμονοφ. Η, 40—43.

¹²⁾ Βλ. Στρ. αὐτ. β. 5.—Πλουτ. Δημήτρ. κβ'.—Πλίν. VII, 38 καὶ XXXV, 36.—Παυσ. Ἀττ. γ', 4.—Δίλ. Ποικ. Ἱστορ. IB, μβ.—Δύλ. Γέλ. Ἀττ. Νόκτ. XV, 3.—Σουίδ. ἐν λέξ.

¹³⁾ Διόν. Γ', 9.

¹⁴⁾ Διόδ. Σικελ. ΙΑ', ε' καὶ ΙΒ', ε'.—Πλουτ. Κίμ. ιδ'.—Θουκ. Α, ριγ'. Β', θ'. Η, λθ' ἐφ.—Ξεν. Ἑλλην. ζ', γ'.

¹⁵⁾ Ἀρρίαν. Ἀναβ. Β', ε, 7.

¹⁶⁾ Ο αὐτ. παρὰ Φωτ. Βιβλιοθ. ηδ', α—ε, 6.—Πρβλ. καὶ Ἰουστ. XIII, καὶ Κούρτ. X.

¹⁷⁾ Ο αὐτὸς αὐτ. ζ'.—θ', 37.—Πρβλ. καὶ Δέξιν. παρὰ Φωτ. κδ'.

¹⁸⁾ Ο αὐτὸς αὐτ. ι, 39.

¹⁹⁾ Ἀππιαν. Συρ. μδ', καὶ Μιθρ. κγ'.

²⁰⁾ Στρ. ἐνθ. ἀνωτ.

²¹⁾ Ἀππιαν. Μιθρ. κγ'.

²²⁾ Ο αὐτ. αὐτ. ριγ'.

Πλὴν ἀλλ' ἐν τούτοις τί εἶπη τις περὶ τοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μνημονευομένου βασιλέως Ἀριστείδου; Ἐμοιγὰ οὖν εἰκάζειν ἔπεισιν, ἐκπεπτωκότα αὐτὸν τῆς ἀρχῆς (καὶ πιθανῶς, ὅτε ἡ Καῦνος ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη Ῥοδίοις), πρὸς Κώους καταφυγεῖν καὶ τὸν βίον ἐκεῖ καταλῦσαι. Φιληράτω δὲ τῷ παιδί περὶ τῆς πατρῴας χρηστηριαζομένῳ ἀρχῆς ἀνελεῖν τὸν θεὸν τὸ οἰονδηποτοῦν ἐν τῇ νήσῳ ἰδρύσασθαι ἱερόν.

Ἰρίστατο δ' ἐτι ἡ Καῦνος κατὰ τὴν ἕκτην ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα· μνημονεύεται γὰρ ἐν τῷ Ἱεροκλέους Συνεκδήμῳ, τεταγμένη οὕσα ὑπὸ τὸν τῆς Λυκίας κορσουλάριον²³⁾. Εἰ δ' ὑπολάβοι τις διαφθαρμένην εἶναι τὴν ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς τῶν πατριαρχικῶν θρόνων τάξεως τῇ ἐν ἔτει 6394 († 883) γενομένη, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ Φωτίου πατριάρχου, φερομένην γραφὴν: Ὁ Κάννον ἦτοι τῆς Ἀλείας (τέτακται δ' ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λυκίας), ἀντί: Καύνον, δῆλον ὅτι καὶ ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἐσώζετο ἐτι ἡ πόλις αὕτη²⁴⁾. Ἡ δ' αὐτὴ γραφὴ: Ὁ Κάννον, καὶ δι' ἐνὸς γ: Κάνον, ἀπαντᾷ καὶ ἐν τρισὶν ἄλλοις Ἐκθέσει τῆς τάξεως τῶν ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τελούντων μητροπολιτῶν τῶν ἐπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων²⁵⁾· ἀλλ' ἀδήλου ὄντος τοῦ καθ' ὃν συνετάχθησαν χρόνου, ἀμήχανον τεκμηριώσασθαί τι ἐξ αὐτῶν περὶ τῆς ἐν τοῖς κατωτέροις χρόνοις ὑπάρξεως τῆς πόλεως.

Ὅτι δ' ἡ Καῦνος καλεῖται νῦν Ῥόσα, ὡς σημειοῦται Κοραῆς εἰς Στράβωνα (παρενεχθεὶς πάντως ὑπὸ τοῦ Μελετίου, οὕτω κακείου σημειωσμένου ἐν σελ. 469 τῆς κατ' αὐτὸν Γεωγραφίας), ἡ Κωπὶ, κατὰ τοὺς συντάξαντας τὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων λεξικά, ἡ Πεντεκκλησιαῖς, ὡς Ῥήγας ὁ ἀείμνηστος Ἀνθιμὸς τε ὁ Γαζῆς ἐν τοῖς αὐτῶν γεωγραφικοῖς ἐσημειώσαντο πίναξι, τοῦτο οὐκ ἔχεται ἀκριβοῦς. Τῆς γὰρ πόλεως ταύτης τὰ εἰρεῖπια ὑπὸ πλείστων ἤδη ἀνεγνωρίσθησαν θαλασσοπόρων (φησὶν ὁ κατὰ τὴν εἰς τὴν κάτω Ἀσίαν περιήγησιν αὐτοῦ τὰ πάντα διακριθώσάμενος Γαλάτης Τεξιέρος), ὅπου νῦν εὐτελές τι κεῖται κωμύδιον Δαλιὰν τουρκοβαρβάρως καλούμενον, κατ' ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ ἐκ τῶν προσχώσεων τοῦ Κάλδιος (τανῦν Δαλαμὰν) ποιηθέντος αὐτόθι ἰχθυοτροφείου (Δαλιὰν γὰρ ἰχθυοτροφεῖον μεθερμηνεύεται). Πᾶσαν μάλιστα περὶ τούτου ἀμφιβολίαν αἵρει καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ K. Hoskyn ἀνευρεθείσα αὐ-

²³⁾ Βλ. Gust. Parthey Hierocl. Synecd. et Notit. græc. episcopali. Berol. 1866, σελ. 31.

²⁴⁾ Συνέκδ. κτλ., σελ. 66. Πλὴν ἀλλ' ὁ σεσημασμένος χρόνος οὐκ ἐρρῶσθαι δοκεῖ, ὡς καὶ ὁ σοφὸς ἐκδότης παρατήρησα· τοῦ γὰρ Σοφοῦ Λέοντος ἡ βασιλεία ἤρξατο μὲν τῷ 886, κατέληξε δὲ τῷ 911.

²⁵⁾ Αὐτ. σελ. 111, 174 καὶ 189.

εἶσι ἀρχαία ἐπιγραφὴ, ἐν ἣ τὸ τῆς πόλεως διαλαμ-
βάνετο ὄνομα²⁶).

Ταῦτα μὲν δὴ περὶ Καίνου, ἐκ τῶν ἐνόντων ἔχο-
μεν λέγειν, παρεκβατικώτερον μὲν, ἴσως δ' οὐ πάν-
τη εἰκαίως· ἄλλοι δὲ τὰ ἡμᾶς διαλανθάνοντα φιλο-
κρινεῖτωσαν.

Γ.

ΘΕΟΙΣΠΑΤΡΩΙΣΥΠΕΡ
ΥΓΕΙΑΣΜΑΡΚΟΥΑΙΔΙΟΥ
ΣΑΒΕΙΝΙΑΝΟΥΥΠΟΛΕ
ΩΣΚΑΙΓΕΡΟΥΣΙΑΣΕΥΕΡ
ΓΕΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣ

Θεοῖς πατρώοις. Ὑπὲρ
υγείας Μάρκου Αἰλίου
Σαβεινιανοῦ, υἱοῦ πόλε-
ως καὶ γερουσίας, εὐερ-
γέτα τῆς πατρίδος.

Ἐπὶ λίθου λευκοῦ μήκ. 0,25, πλάτ. 0,35, πάχ.
0,27· τὰ δὲ γράμματα τῶν ῥωμαϊκῶν εἰσὶ χρόνων.
Ἐῤρηται δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωάννου Περιδου.

Ἐκ Πάτμου, Σεπτεμβρίου φθίνοντος 1870.

I. ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ τῆς πρώτης ἐν Ἀθήναις Ἑταιρίας τοῦ
Λαοῦ ἢ Ἀυτοβοήθεια. Ἀθῆναι 1870.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ. Δευτέρα ἐν Ἀθήναις
Ἑταιρία τοῦ Λαοῦ. Ἀθ. 1870.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΗΦΗΣΙΑΣ. Πρώτη Ἑταιρία τοῦ ἔξοχικοῦ
τῆς Ἀττικῆς Λαοῦ. Ἀθ. 1870.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ. Δευτέρα Ἑταιρία τοῦ ἔξοχι-
κοῦ τῆς Ἀττικῆς Λαοῦ. Δανειστήριον.—Κτηνοτροφεῖον.—Σιδη-
ρουργεῖον. Ἀθ. 1870.

ΣΥΝΔΕΙΞ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ. Ἑταιρία τῶν ἐγγάμων ἱερέων
τῆς ἐλευθέρης καὶ δούλης Ἑλληνικῆς φυλῆς.—Κυριακὰ Σχο-
λεῖα.—Κοσμικοῦ κλήρου ἀνέρθωσις. Ἀθ. 1870.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ πρὸς οἰκοδόμησιν τῶν Ἑλλήνο-
παίδων. Ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ
Α. Μελέ, Ἀθ. 1870.

Γράφοντες πέρυσι περὶ τριῶν βιβλίων φιλοπονη-
θέντων πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἠθικὴν χειραγωγίαν
τοῦ λαοῦ, ὠνομάσαμεν χαίροντες αἷσιον τὸ σύμ-
πτωμα, διότι, πλὴν τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον
ἀγώνων τῆς Ἑταιρίας τῶν φίλων τοῦ λαοῦ, ἥς
πολὺς μὲν ὁ ζήλος, εὐτελεῖς δ' οἱ πόροι, ἐλαχίστη
ἐγένετο ἢ ὑπὲρ τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ μέριμνα. Καὶ

ἀληθῶς αἷσιον ὑπῆρξε τὸ σύμπτωμα, διότι ἔκτοτε
πάντε τοιαῦται συνεκροτήθησαν ἐνταῦθα· ἡ ἐπικλη-
θεῖσα Ἀυτοβοήθεια, ἡ Ἑνωσις τῶν τιμίων ἐργατῶν,
ἡ Κοινότης τῆς Κηφησίας, ἡ Κοινότης τοῦ Ἀμα-
ρουσίου καὶ ἡ Σύναξις τῶν Πρεσβυτέρων. Ἐχουσι
δὲ καὶ αἱ πάντε τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ τὴν αὐτὴν
βάσιν· σκοπὸν μὲν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὕλικῆς εὐη-
μερίας, τὴν τήρησιν τῆς προσωπικῆς ἀνεξαρτησίας
καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τοῦ
λαοῦ· βάσιν δὲ τὴν διὰ μικρῶν συνεισφορῶν κατάρ-
τισιν χρηματικῶν κεφαλαίων, ἅτινα νὰ χρησιμεύω-
σιν εἰς δάνεια ἐπὶ εὐτελεῖ τόκῳ πρὸς τοὺς ἐταί-
ρους, εἰς βοήθειαν τῶν ἀσθενούντων, πρὸς τοῦτοις
δὲ καὶ εἰς ἀπονομὴν μερίσματος πρὸς τοὺς με-
τόχους.

Πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἐται-
ριῶν ἠθικά τε καὶ ὕλικά εὐεργετήματα κατὰ τὴν
δυτικὴν Εὐρώπην, θέλει φανῇ ἀπίστευτον πῶς ἐξ ἐ-
ράνου ἡμισείας ἢ καὶ μιᾶς δραχμῆς καθ' ἑβδομάδα,
εἶναι δυνατόν νὰ συγκροτηθῇ ποσότης ἱκανὴ νὰ ἐ-
παρκῇ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ ἐκείνου. Ἀλλ' ὁ
συντάξας τὰ καταστατικά, προβλέπων τὴν ἐνστα-
σιν, ἔλαβε τὴν πρόνοιαν νὰ φέρῃ παραδείγματα
ἐκ Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας, ὅπου ἑταιρίαι ἐντὸς
τινῶν ἐτῶν, ἐκ σμικρῶν ὡς καὶ ἐνταῦθα ὀρμηθεῖσαι,
συνεκρότησαν ταμεῖα περιέχοντα μυριάδας δραχ-
μῶν, καὶ ἀπέκτησαν πίστιν ἐμπορικὴν ἀνυψώσα-
σαν τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ συναλλαγὰς αὐτῶν εἰς ἑκα-
τομμύρια. Μία τοιαύτη ἑταιρία ἐν Ἀγγλίᾳ κεφά-
λαιον ἕνα σάκκον ἀλεύρου καταθέσασα κατ' ἀρχάς,
ἐντὸς δεκαπέντε ἐτῶν κατεσκεύασε περιουσίαν μὲν
779,509 δρ., πίστιν δὲ ὀκτὼ ἑκατομμυρίων καὶ
διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων! *)

Ἡ Ἑνωσις τῶν τιμίων τεχνιτῶν ἔχει καὶ ἕτερον
σκοπὸν ἄξιον νὰ μνημονευθῇ ἰδιαιτέρως, τὴν βελτιώ-
σιν λέγομεν τῶν τρόπων τῆς βιομηχανίας. Κατ' ἔτος
τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα, καθ' ἣν περὶ τὸν
ναὸν τοῦ Θεσῆως τελεῖται δημοτικὴ πανήγυρις, τὰ
μέλη τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἡ καὶ ἄλλοι Ἕλληνες ἀν-
θέλωσιν, ἐκθέτουσιν ἐκεῖ τὰ ἴδια βιομηχανικὰ ἔργα,
ἀπὸ τῶν καλλιτεχνικῶν μέχρι τῶν βαναύσων· ἀγω-
νοδίκης δὲ ἡ κριτὴς προκάθεται αὐτοῖς ὁ Λαός. Διὰ
τοῦ τρόπου τούτου ἡ ἐκθεσις λαμβάνει διττὸν χα-
ρακτῆρα· πρῶτον μὲν τὰ τεχνουργήματα, καλὰ ἢ
κακὰ, καλῆτερα ἢ χειρότερα, γίνονται πάντα δεκτὰ
ἵνα ἐκ τῆς συγκρίσεως διδάσκηται ὁ τεχνίτης, δεύ-
τερον δὲ ὑπὸ τὴν ἀρχαίαν Πνύκα ἀποφαίνεται σύμ-

*) Ὁρα καὶ Πανθ. τόμ. IB', IC', IZ' καὶ K', ἐν οἷς ἐγένετο διὰ
μακρῶν λόγος περὶ τῶν τοιούτων ἐταιριῶν. Ἀνάγν. δὲ καὶ Ν.
Δραγούμη Ἐγκόλπιον τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ, I. Σούτσου Πλευτο-
λογίαν (τόμ. Β'. Βιβλ. ζ'. Κεφ. Δ'.) καὶ Δ. Μαυροκορδάτου τὸ
περὶ πιστωτικῶν τραπεζῶν πόνημα.

²⁶) Gh. Texier *Asie Min.*, etc. L. IX, ch. XVIII.